

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 kron, pol leta 12 kron, 3 mesece 6 kron. Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne odziva. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nepravilno plačila se ne sprejemajo in rokoplasi se ne vračajo. Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Listni kenzorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konzorcij lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Poštno-hranilni račun št. 841.652.

Tudi v zvezi s pravnimi in poslovnimi zadevami, ki jih obravnava, se obrablja na 9. uri zjutraj.

Naše številke se prodajajo po 3 novč. (3 stotnik) v trgovinah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.

Člani iz naročbe sprejema uprava lista „Edinost“ v Giorgio Galatti št. 18. — Uprava ure od 2 pop. do 8 zvečer. Oglasom 16 stotnik na vrsto petič; poslanice, osumrtice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON št. 1157.

Politično društvo „Edinost“ v Trstu.

VABILO

občni zbor in javni shod

ki ga priredi
politično društvo „Edinost“ v Trstu
dne 6. novembra t. l.
v Sokolovi dvorani v „Narodnem Domu“.
Začetek ob 4. uri popoldne.

DNEVNI RED:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Po očilo blagajnika.
4. Eventualija.
5. Volitev novega odbora.
6. Pogovor o položaju in o prihodnjih volitvah za mestni zastop in deželni zbor.

ODBOR.

Rusko-japonska vojna.

(Brzjavne vesti.)

Odbor za določitev škode.

LONDON 1. »Standard« javlja, da je odbor katerega je urad znanstvenih stvari imenoval v svojo rutančne določitve poškodbe, ki jih tri ruske ribiške flote, d. g. d. da so nekatere ribiške ladje več ali manj poškodovane po granatah in po mitraljeznih kroglih. Pokvarjene da so bile tudi nekatere ribiške priprave. Iz raznih posameznosti je soditi, da so Rusi streljali z brzostrelnimi topovi.

Danski kapetan potrja svojo izjavo

LORIENT 1. F. y. n. kape an danske ja lenice »Anne« je ponovil pred konzulom izjavo, ki ji je dal nekemu tukajšnjemu lis u, kateri je te izjave priobčil včeraj, da so smreč razni mornarji videli angleške šlupe in neke torpedovke neznane narodnosti, ki so na širokem morju operirale neko transbor diranje.

Strelne vaje.

CORCUBION 1. Ena eskadra vojnih ladij, o kateri se sode, da je del baltiške flote, je šla mimo rta Finisterre ter ob enem izvajala strelne vaje.

V trdnjavi Gibraltar.

LONDON 2. Kakor javlja »R. u. e. v. biro« z Gibraltarja, se ni vršilo tam sinč ob 10. uri nikako gibanje flote. Dve stotniki pešcev sta zasedli pomole. Na ulicah so se prikazali danes vozovi z municijo. Mobilizacija in obrambeno shodne mera so iste, kakor o vsajah.

PODLISTEK.

Prokletstvo.

Zgodovinski roman Avgusta Šenoe. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomić.

Prevel M. C. — 6.

IV.

— Ti moj Bog, kako ta otrok raste, je pripomnil Pero, komaj se je dečko izvil iz pojojev, že koraka kakor kakov starec. Lep dečko, ne bodi mu prigovora!

— Res je, raste kakor dračje, je potrdila Jelena, in tako se saramo, še dva trikrat pemižikamo z očmi, pa mu zrastejo brke.

— Pojva! Pojva! je silil Živan, privzdignil dečka z obema rokama in ga poljubil na čelo. Na to je stisnil ženi roko, rekš: Z Bogom! in obrnil se je s Perom proti »Kamenenim vratom«, dočim se je mali Benko zatekel v materino krilo.

Iz Vigo.

LONDON 2. »Daily Chronicle« javi iz Vigo: Admiral Walker je menda dobil nalogo, naj sledi ruski eskadri. Angleške ladje plujejo, ne da bi kazale luči. Španska križarka »Estremadura«, ki je sledila ruski eskadri, se je povrnila v pristanišče.

Mednarodna preiskovalna komisija.

LONDON 2. »Daily News« javljajo: Neki visoki ruski uradnik je izjavil, da se ni bati nikake nove krize. Načrt glede mejnarodne preiskovalne komisije, katerega je Anglija odobrila, je bil včeraj popoldne odposlan v Petrograd v presojo oziroma odobritev. Kakor hitro bosta obe velevlasti sporazumni v tem, bo ta komisija pričela svoje delovanje.

Tukaj pušteni ruski časniki so že na potu v Petrograd.

Vzroki razdraženosti na Angležkem.

LONDON 2. Velik del časopisov poanjuje včerajšnjo razdraženost oziroma na odhod ruske eskadre iz pristanišča v Vigo s tem, da ljudstvo ni razumelo govora prvega ministra Balfourja, in ga valed tega tolmačilo tako, da ima en del ruske flote ostati v Vigo do sklepa mednarodne preiskave o dogodku pri Džerbanku.

»Daily Telegraph« pripisuje nepričakovano razburjenje nejasnim, napačno razumljivim vestem iz Gibraltarja. Velikega pomena je vest, da je baltiška eskadra dobila ukaz, da ne sme nadlegovati ladij, ki plujejo pod nevtralno zastavo.

Angleške vojne ladje, poslone v Gibraltar.

PALMA 2. Dve angleški oklopnjači, ki sta se nočoj o polnoči tukaj vadržali, sta prejel neposredno za tem zapečstene ukaze, valed katerih je oklopnjača »Irresistible« 2 uri pozneje z enim pokončevalcem torpedovk in se štirimi torpedovkami odplula v smeri proti Gibraltarju.

Saharov poveljnik Kuropatkinovega štaba.

PETROGRAD 1. Generalni lajtenant Saharov, ki je bil dosedaj poveljnik generalnega štaba 1. mandžurske armade, je imenovan poveljnikom generalnega štaba vrhnega poveljnika ruskih vojšč v Vzhodni Aziji.

Mirna noč.

PETROGRAD 1. (Uradno) Brzjavka generala Kuropatkina na carja javi: Nisem prejel nikakega poročila o kakih spopadih v noč od 31. oktobra do 1. novembra.

Japonski parnik »Yakishima« izgubljen?

LONDON 1. »Daily Telegraph« javi iz Čifu, da se širi tam govorica, da je japonski lnijski parnik »Yakishima« izgubljen že pred več časom.

Kršenje blokade.

LONDON 1. »Daily Telegraph« je prejel iz Čifu, da sta pred enim tednom dva

Od kamenenih »vrat« sta šla po nestrujstezi nizdolu po poti proti potoku Cirkveniku najprej do cerkve sv. Martina, a od tu po nekoliko strmeji stezi. Naravnost proti mlinu ob potoku. Korakala sta molče, samo pr cerkvi se je Benkov č ustavil za trenutek, pokrzal s palico na vodnjak in rekel:

— Tu sta torej začela?

— Da, je odgovoril kovač.

»Lopatar pod vrbičom« je bil tedaj ob vsem potoku največji mlin v vsem Zagrebu. Bila je to visoka in široka hiša iz stare porušene hrastovine, naslonjena ob vzhodje brega a obkoljena velikimi, lesenimi stebri. Okenev kakor da so drabna očesa, a ob čelu družega poda se je vlek izrezljan hodnik. Streha, nenasladno strma, obraščena z mahovino, in gornja stran hiše, sta se vpenjali nad gosto vrsto starih grčastih vrb, katerih sivo rmenolistje se je spuščalo do vode. Zato so tudi imenovali ta mlin »pod vrbičom«. Tik braga pak sta se vrtela dva mlinska kol sa z les-

parnika, nak žena strelivom in živili, prišla v Port Artur. Imela sta francosko zastavo.

Port Artur.

TOKIO 2. V uradnem poročilu o napadu na Port Artur, ki je prišel dne 26. m. m., je izjavljeno: Dne 28. oktobra je bilo izjavljeno: Dne 28. oktobra je bilo streljanje silno hudo. 385 granat je zadelo utrdbe Ancešan in Iešan ter na 208 metrov visoki Pajenčanski grič. Mnogo topov je bilo težko poškodovanih. Prikrita utrdbe in žičaste obrambe so mnogo trpele, dočim so bile utrdbe na levi strani utrdbe Sitajanku poškodovane le malo. Opazilo se je dva požara: enega v zunanem mestu, drugega pa v tovarni na zlatem hribu.

Dne 29. oktobra je trajalo obstreljevanje dalje in je bilo še silneje, nego prej. Zjutraj ko se je začelo daniti, je en ruski oddelek kakih 100 mož skušal en napad v avrhu, da razdere ne dleč od Erlušana položene mine. Ta oddelek je bil pa s težkimi izgubami odbit. V neke kazemati na vzhodnem vogalu neke utrdbe, ki leži severao od Kinkvančana, je bil razstreljen potom dinamitne patrone neki dolg rov. Pri tem je več Rusov našlo smrt. Baterija na utrdbi Sitajanku je bila vržena v zrak. Tudi pet ladij, ki so se bavile z odstranjevanjem min, je bilo obstreljenih; tri ladije so bile pri tem težko poškodovane, dočim je na dveh ladjah nastal požar.

Brzjavne vesti.

Nov profesor na tržaški trg.-navtični akademiji.

DUNAJ 1. »Wiener Zeitung« javi: Minister za uk in begočastje je podelil profesorju realke v Spljetu Marku Polisehu eno učno mesto na navtičnem oddelku trgovske in navtične akademije v Trstu.

Grof Posadovski na Dunaju.

DUNAJ 2. Car je danes popoldne sprejel v daljšo posebno avdienco državnega tajnika gr. fa Posadovskega.

Tedaj dneva so oddali ministerski pred sednik dr. Körber, minister dr. Kosel in druge osebe svoje vizitke za grofa Posadovskega.

Cesar na dan mrtvih.

DUNAJ 2. Cesar se je peljal danes v jutro sam v kapucinsko cerkev, kjer ga je gvartil n spreml v rako. Cesar je tam odmolil t ho molitev na grobu cesarice Elizabete in na grobu cesarjev ča Rudolfa I. r se potem zopet povrnil v dvorno palačo.

Vojna ladija »Saida«.

DUNAJ 2. Glasom brzjavne poročila je dospela ladija vojne mornarice »Saida« v »Krf«, kjer ostane 4 dni. Na brodu vse dobro.

Trgovinska pogodba z Nemčijo.

DUNAJ 2. Popoldne se je vršila skupna ministerska konferenca, v kateri se je raz-

pravljalo o trgovinski pogodbi z Nemčijo. Te konference so sa udeležili: grof Goluchovski, grof Posadovski, dr. Körber, grof Tisza, kakor tudi obojestranski resortni ministri.

Bivši italijanski minister umrl.

TURIN 2. Bivši vojni minister, general Ottolenghi, poveljnik I. armadnega voja, je umrl.

Potres.

CIETI 2. Danes zjutraj ob 8. uri 50 m. je bilo tukaj čuti lahek valoviti potres.

»Non expedit« v Italiji deloma preklecan.

BEROLIN 2. »Germania« javlja iz Rima: Z obzirom na spremenjene razmere pooblastil papež Pij X. škofo, da v posebnih je slučajih dovolijo katoličanom vdeleževati se volitev v italijanski državni zbor. Ne sméjo pa vendar nastopiti kakor samosvoja stranka.

Carica-udova v Petrogradu.

PETROGRAD 2. Carica-udova je danes dospela semkaj.

Grški princ na Angležkem.

LONDON 2. Grški princ Jurij je dospel semkaj.

Rusko-japonska vojna.

Trst, 2. novembra 1904.

Dogodek z angleškimi »ribiči« bo skoro za nami. Kar se bo še vrtelo okolo tega dogodka, bo le formalne, zelo podrejene naravi. Naj se že uvedena preiskava izvrši tako ali tako, naj tudi Rusja izreče kako obžalovanje na tem, kar se je zgodilo, in naj tudi plača določeno odškodnino: kaj pomenja to vspricho dejstva, da je ruska flota dne 1. t. m. odplula iz Vigo in da nadaljuje svojo pot v vzhodne vode, na skrajni Vzhok. Po angleških listih se seveda še peni jezo in gg. — uredaiki rožljajo grozeče se svojimi — peresi. Značilno pa je, da je spremljevanje tej angleški bojni muziki po japonofilskih listih na kontinentu postalo izdatno diskretno in ponižneje. Pa tudi angleškega rožljanja se sabljo ni smeti jemati pretragčno. Po našem mnenju je temu vrisču in ropotu le ta namen, da maskira dejstvo, da se je angleška vlada že temeljito premislila, kar ni tako zaslepljena, da ne bi vedela, da eventuelen krvav konflikt z Rusijo bi bil vse kaj drugega, nego pa vojna z Buri, da si je že ta zahtevala od Anglije neizmernih naporov in žrtav. Že misel sama, da stoji ob mejah Indije mogča ruska straža in pa zavest, kako ob ovražljeni so Angleži pri indijskih urojenih, ki le čakajo, da bi kdo prišel in bi tiste milijone tlačenih trpinov — insurgal: že ta misel in zavest morata pretresati angleško diplomacijo do mozga. Oaa ve, da bi posledice krvavemu konfliktu mogle biti katastrofalne za Anglijo. Te posledice bi ne imele samo pomena ene izgubljene vojne — posledice torej, ki se ne dajo v nekoliko letih sanirati —, ampak Anglija

špljami pred mlinom ter je velikemu, ostrozobemu psu z rako gladil dlakavi hrbet. Na pragu je mlinarca, obila kakor nje brat Živar, rezala da družino kose belega kruha, a poleg nje je držala Dobra svojo malo sestrico, li je z ročicama sezala po beli pšenični hratu.

Začuvši korake je mlinar privzdignil glavo, obrnil svoj zaliti rdeči obraz nasproti doščecma in ju pozdravil, ne da bi se bil maknil z mesta:

— A ti, svak, in ti kume kovač! Dobro došla na sveto nedeljo! Dobro došla! Pristopita blže! Žena, tu ti je brat!

— Zdravo svak! Bog pomoz, sestra!

— Ah, glej brat Živane! Ravno ljubo mi je! No, stopite v mlin ljudje.

— Da, vstopite, je pritrdil mlinar in je, zasukavši se na poti, stisnil gostoma roke.

(Pride še.)

bi utegnula definitivno zapraviti svojo svetovno pozicijo, politično in ekonomno, ob kateri bogati na škodo milijonov in milijonov družin narodov. Zato je tudi sedaj, kakor je bilo neposredno po dogodku z angleškimi ribiči, naše uverjenje tako, da Anglija ne potegne sablje in da ne bo nič iz tiste, od japonofilov toli zaželenje angleške eskorte ruskim vojnim ladijam.

A poleg teh praktičnih momentov tišči Angleže tudi — od tega nazora ne odnehajo — moralna zavest, da so Rusi morali postopati, kakor so postopali. Če bi ne bili, bi bilo slo za njih. Da niso takoj razvili take energije, laborirali bi na takih konfliktih sedaj tu sedaj tam, kar bi utegnili postati usodnega pomena za končni izid vojne. Tako pa je energična lekcija dosegla primeren efekt. To vidimo n. pr. najbolje na vedenju Italije. Italijansko ministerstvo za mornarico je namreč izdalo ladijam, ki so na potu v vzhodno Azijo, strog ukaz, naj tudi po noči razvešajo svojo zastavo, na katere drogu mora goreti luč, da se izognejo vsakemu neprijetnemu konfliktu z ruskim brodom. Da ni bilo one lekcije pri Hullu, Bog zna, da ne bi se bili tudi na kaki italijanski ladji pojavili kaki — angleški ribiči s sličnimi plemeni timi namen, kakor so jih imeli oni pri Hullu!!

Kako je utrjen Port Artur in pripravljen za eventuelen »finale«!

List »Rus« prinaša velesanimive podatke o položaju v Port Arturu in izlasi, kako so prirejene utrdbe. Da se trdnjava tako dolgo in tako junaški drži, na tem se je zahvaliti — poleg generala Steslja — generalu Smirnovu. Smirnov je dovršil briljantne vojaške študije in je neutrujen delavec. Fortifikatorska dela, zasnovana po njem, morajo izzivati furijo sovražnika in jo bodo izzvale brčkone še dolgo časa. Smirnov je spremenil oblegovano točko v mrežo trdnjav, ki so neodvisne ena od druge, a vendar v zvezi med seboj, tako, da more ena obstreljevati drugo. Če bi n. pr. sovražnik vzel eno trdnjavo, pa je ista izpostavljena navskrižnem ognju vseh trdnjav, ki mečejo iz sebe ogenj in smrt. Vrh tega je Smirnov posadil mine okoli vseh trdnjav, katere je obkrožil z mrežo ubijalnih priprav, ki morejo od trenutka do trenutka zaviti trdnjave v plamene ter jih spremeniti v žrela, ki bodo s tisi železnih fragmentov podirale vrste sovražnika. Port Artur se more primerjati tistim jaceim, ki so v igračo za otroke. V prvem jaceju je drugo, v drugem tretje itd., do najmanjšega, ki je na sredi in v katerem je končno presenečenje. Takov je zistem fortifikacij v Port Arturu: ako bi Japonci vzeli vso mrežo trdnjav, dožive pa končni grozni finale. In sedaj, ko je trdnjava napadana od vseh strani, Smirnov podvojuje svojo delavnost in pripravlja »umetalen ogenj«, ki bi — če bi trdnjava morala pasti — razsvetljal z zadnjo in ubijalno lučjo japonski vseh. Ali, brčkone ne pride do tega, ker se bo trdnjava menda držala do osvobodjenja. Na vsaki način pa: kako obledava ime generala Nozi, obgovatelja, pred imeni Steslja, Smirnova, Focka in Konradenka, ki sami pišejo gloriozno epopejo portartursko!

Domače vesti.

Seja odbora pol. društva »Edinost« se bode vrnila v soboto dne 5. t. m. ob 8. uri in pol zvečer v pisarni g. dra. Gustava Gregorina. Naprošeni so vsi gg. odborniki, da se prav gotovo udeležijo te seje, ker je to zadnja pred obnim zborom.

Predsedništvo.

»Slovenec! Wenn du kämpfen siehst zwei Drachen — tritt als Mittler nicht dazwischen! — Denn sie möchten Frieden machen — Und dich selbst beim Kopf erwischen.

Na te besede Rückertove smo se spomnili, ko nas je bil »Slovenec« v petek srdito napal brez vsakega povoda, ki bi bil vsaj od daleč opravičeval tako srditost. V kratkem dopisu s Kranjskega je dopisnik mirno, objektivno povedal svoje mnenje o »odotnem političnem položaju, ki rezultira iz arditnega boja med obema slovenskima stranikoma.

In s tem ni — vsaj mi smo imeli tak utis — sameroyal nič drugega, nego da bi »Slovenec« z ozrom na zahtevajočo splošno slovensko korist vsaj nekoliko odnehali od medsebojnega klanja. »Slovenec« pa je pri-

stranski nekaj izrezal iz rečenega dopisa, jedro pa je potajil, nam pa očitaj »hinavstvo«, rekši na zaključku: »Zgoditi se more, da podamo roko sovražniku, hinavcem nikdar!«

Dobro! Mi smo zadovoljni, če naše »hinavstvo« dovede do takega efekta. Saj potem pride, — kar želimo mi! »Slovenec«, le hitro podaj roko sovražniku, ki ga imaš na mislih, saj je ta sovražnik tvoj in naš brat! Če storiš tako, utaknemo radi in srčnim zadovoljstvom v žep tvoje »hinavstvo«. Če pa s podanjem roke sovražniku nisi bil iskren in nisi mislil resno, če je bila to le politična raketna, ki ni imela drugega namena, nego da se osmudi njih, ki so pri sreči — obsovržljivi: če je tako, potem pa ti vračamo hinavstvo nedotakneno.

»Slovenec« nam očitja tudi omejenost duha, nekako topoglavost. To pa je stvar, o kateri se mi ne moremo pripraviti in moramo prepuščati vsakomur, da si misli — svojo. Le nekaj bi radi konstatirali nasproti »Slovenec«. To namreč, da tako zančevanje družih, ne priča o tisti skromnosti, ki je med prvimi označji krščanskega mišljenja in čutstvom. To je neslana baharija. Pa da je bil »Slovenec« vsaj originalen! Ali ni bil! Šel je marveč vzet »duševno« posojilo k — sovražniku, kateremu ponuja roko nam na »dispet« in — kakor si menda domišlja — v naše omejenosti. Kar nam očitja, očitja se nam je že nekje drugje in v še bolj — sočji obliki. V »Slovenskem na odru« n. pr. je bilo že čitati o ljudeh, ki pišejo za »Edinost«, da jim zmruže voda v glavi! — Torej: če že hoče »Slovenec« demonstrirati, da v boju proti nam ne pozna ozirov in da smo mu bolj omraženi, nego sovražniki, naj bo vsaj originalen in naj ne zagreša plagijator, ali pa naj — navaja vire, iz katerih je zajemal.

Učiteljem abiturijentom iz l. 1879. Iz med 15 slovenskih abiturijentov 1879. leta nas je živih še 7. Izrazila se je žalja, da bi se enkrat sešli ob 25 letnici našega delovanja. Sedaj se nam ludi taksa prilika.

Društvo »Zvon« na Opčinskih priredi svojemu pevovodju Antonu Valentiju, dase daj učitelju voditelju, ki je stopil v pokoj, banket v Borštu dne 13. novembra t. l. Sedarj pevovodja tega društva je pa naš tovariš Stipko Ferluga, ki je zvršil maturo 1879. leta. Dobro bi bilo, ako se soidemo tega dne tudi mi na tej slavnosti in proslavimo svojo 25 letnico in počastimo obenem svojega tovariša. V sporazumenju z drugimi 79-ici, vabim Vas, cenjeni t. varši, na naš sestanek dne 13. novembra v Borštu da se po dolgi dobi 25 let zopet enkrat soidemo, vidimo in pogovorimo.

Anton Berginec.

C. kr. poštenu ravnateljstvu na uvaževanje. Prejeli smo: Na tukajšnjem osrednjem poštenu uradu za odpošiljanje denarjev potom poštinih nakaznic je bila nekaj navade, da je dotični uradnik, ki sprejema in vknjižuje nakaznice, sprejemal iste od vsake stranke posebe, a stranke so same pazile na red zunaj — to je: kdor je prišel zadnji, je pazil da ga niso prehiteli oni, ki so prišli pozneje. Sedaj pa je stvar drugačna. Ako je prišla več strank, nsmeejo iste vse nakaznice skozi okence na pult in tako se dogaja, da oni, ki je zadnji prišel, prihaja prvi na vrsto. Uradnik ne more vedeti, katera na kaznic je bila prvega prišla, zato jemlje vse skupaj kakor mu prihaja pod roko. To ni prav in želeli bi bilo, da se vspostavi prejšnji red! Uradnik naj ne dopušča da se gromedi nakaznice, ampak zahteva naj, da mu sleherna stranka poda nakaznico v roko.

Glede tiskovna je uradnikom, ko imajo obilo posla, težko izdajati slovensko-nemške recepte, ker morajo menjavati dotično polo. Temu bi se dalo povsem lahko odponoči, s tem, da se uvedejo trojezne tiskovine, do česar mora priti prej ali slej! Jaz sem prejel za slovensko pošiljatev, nemško laško potrdilo, tola, ker vem, da je dotični uradnik imel polne roke dela, mu ne štejemo tega v zlo, da si je moral opaziti slovensko tiskovino in slovenski naslov na isti. Da se toraj odpremore slinim nerednostim, naj poštno vodstvo, ki je opetovano dokazalo, da rado vstreza strankam, skuša uvesti trojezne tiskovine! Tako bo pravica za vseh. Rad bi vedel tudi, je-li možno zamenjati na pošti znamko, ki je bila prilepljena? Neka gospi je bila prilepila znamko za eno kroa. Zadohtvalo pa je 60 stotink. Dotični uradnik je znamko odtrgal in rekel stranki, naj jo gre zmenjati v prtiličje. V prtiličju (govor je vedno o osrednjem poštenu uradu),

pa niso hoteli zamenjati, češ, da se znamke, ki so že bile prilepljene, ne zamenjujejo. Kar niso storili v prtiličju — je storil pozneje uradnik sam. Kdo je pozsal torej določila v tem pogledu?

Dijaškemu podpornemu društvu je daroval gospod inženir M. Živie 10 kron, ker je bil zadrtan udeležiti se pogreba gospe Antonije Martelane.

Po nesreči obstrelil očeta. Predsinočnim malo po polnoči je bil zdravnik se zdravniške postaje telefoničnim potom napričen, naj gre na Trstenik, kjer da se je pripetila neka nesreča. Zdravnik je šel, a mej potjo je dobil ljudi, ki so mu povedali, da se je nesreča pripetila v Boletovi krčmi in so ga tudi spremili tja.

Evo, kaj se je bilo pripetilo: Okolu polnoči je bil navstal neki prepir mej starejšim sinom Boletovim in zetom tega poslednjega. Boletov sin je bil nekoliko opit ter je v jezi skočil v svojo sobo po puško, ki je bila nabasana z drobnim zrajem za lov.

Prišel je s puško v kuhinjo, a mej tem se je bil njegov svak skril ter se je v kuhinji nahajal sam oče, 63 letni Anton Bole. Ker je hotel mladi Bole iti s puško iskat svojega svaka, mu je oče zopril kuhinjska vrata, da mu tako zabrani izhoda. Videč, da ne more ven, je mladi Bole, držoč jo za cev, udaril s kopitom puške ob tla. Pri tem se je puška sama sprožila, a vsučeno zrnje je zadelo očeta Antona Boleta v obraz. Za tem je mladi Bole takoj odšel v bližnji gozdi, a se je od tam kmalu povrnil ter šel mirno spat, ker namreč ni nič vedel, da je oče ranjen.

Ko je pozneje prišel redarstveni nadzornik Rudolf ponj, je mladi Bole tako trdno spal, da ga je moral nadzornik buditi cele pol ure. Ko je pozneje zvedel, kskšno nesrečo je provzročila njegova jeza, je siromak tako jokal, kakor malo dete.

Eno svinčenih zrn je zadelo starega Boleta v desno oko. Zdravnik dr. Haseh je takoj konstatoval, da so rane jako nevarne. Dal je torej starega Boleta nemudoma prenesti v bolnišnico, kjer so ga vsprejeli v V. oddelak. Zdravniki, ki so Boleta takoj preiskali, so izjavili, da je desno oko popolnoma izgubljeno in da ni izključena možnost, da so ranjeni tudi možgani.

Včerajšnji »Piccolo« sicer laže, da se je mladi Bole aprl z očetom... »per question d'interessa«, in da je hotel in odločno pomeril s puško očetu v obraz ter sprožil. To je pa le nesramna laž.

Književnost.

»Jugoslovanski almanah«. Slovenski odbor za ureditev slovenskega almanaha »Jugoslovanski almanah« je prejel sledeči poziv:

Jugoslovanskim književnicima! Uspeh postigut stvaranjem Prve Jugoslovanske Umetniške Izložbe u Beogradu, nije samo ocazio za dalju borbu desadajaje apostole ideje jugoslovenskega zbliženja na kulturnom polju, nego je pribavio još veći broj privržnika toj ideji, koji su u vlju i sami da ugju u red boraca na ovom polju.

Sakupljeni jugoslovenski umetnici i književnici prilikom stvaranja Prve Jugoslovanske Umetniške Izložbe u Beogradu sastali su se na bratski dogovor i na predlog hrvalkih književnika odlučili:

1. Da se izvestan broj umetničkih dela, koja su izložena na izložbi, reprodukuje i umuži, a zatim u v di Almanaha izda.

2. Da u Almanah ugju još i radovi jugoslovenskih književnika, pisani na materajm jeziku dotičnih književnika.

3. Da takvi Almanah budu pripremani prilikom svake priredene umetničke izložbe i izdavani od strane onog centralnog odbora u čjem se kulturnom centru i izložba održala bude.

4. Da se dosadašnji izložbeni Odbori u pojedinim jugoslovenskim centrima proglase za permanentne i da prime na sebe i dužnost sregivanja književnog dela Almanaha.

5. Da u tom cilju svaki p stojeć Odbor sastavi po jedan literarni ud (jury), koji će imati oceniti prispela književna dela za Almanah; a književni radovi koje taj sud bude primio srazmerno odregienom mu prostoru ulaze bez ikakvih daljih cena u Almanah.

6. Da ovogodišnji Almanah nosi naslov: Prvi Jugoslovanski Almanah u spomen proslave st. g. d. šajice srpskog ustanka, a da se izda u Beogradu.

Izložbeni Odbor Velikoškolske Omladine u Beogradu prihvatio je ovu odluku gg. književnika i umetnika u svojoj sednici od 15/28 septembra ove godine, i čast mu je pozvati gg. književnike, moleći ih da slanjem svojih radova dotičnim odborima u Beogradu, Sofiji, Zagrebu i Ljubljani pripomognu širenju i jačanju spasonosne ideje kulturnog ujedinjenja Jugoslovena i time omoguće izdavanje Prvog Jugoslovenskog Almanaha u zamišljenom obliku.

Rok prijave i slanja radova lokalnim izložbenim odborima jeste 1/14 decembar, a rok slanja definitivno primljenih književnih radova centralnom odboru u Beogradu jeste 15/28 decembar 1904. godine.

N. 37

7/20 septembra 1904. godine u Beogradu.

Za Izložbeni Odbor Velikoškolske Omladine

Ljubomir Neščić m. p. Predsednik
pravnik Mih. Valtrović m. p.
predsed. »Pobratimstva«. Čuvár Narod. Muzeja,
Sekretar
Mlan Gj. Nikolić m. p.
pravnik.

Pripominjamo, da je doneske za »Jugoslovanski almanah« poslali uredništvom »Doma in Sveta« (g. dr. Evgen Lampš), »Slovana« (g. Fran Govékar) in »Ljublj. Zvona« (g. dr. Fr. Zbešnik) vsaj do 1. decembra t. l.

Otvoritev gostilne

Podpisana vsojam si javiti slavnemu občinstvu, da sem odprla

svojo gostilno

Via Geppa st. 10
Marija vd. Čokelj.

Dr. Kristin Krstulović
specijalist
za otroške bolezni in ortopedije
Ordinuje od 10^{1/2} do 11^{1/2} predp. in
od 3. ure do 5. popoldne
v ulici »S. Lazzaro 17 I. (Palača Diana).
Za uboge brezplačno vsaki dan razven nedelj in
praznikov od 12. do 1. pop.
Piazza Cavana 1 I. n.

Otvorila se je nova prodajalnica
ulica Barriera vecchia 19

kjer so na izbero zlate in srebrne ure za moške in ženske, kakor tudi zidne ure.

Poprave se izvršujejo z največjo natančnostjo z 2-let. jamstvom.

Budilnice od glid. 1.50 z 2-let. jamstvom.

Anton Bucker & Ferdo Haslinger

zaprisežena sodna cenileca ter
urarja južne železnice.

SVOJI K SVOJIM!
Prva klet dalmatinskih vin
Biliškov & Arambašin.
v TRSTU, ulica Sanità 22.
TRANSITNA ZALOGA
Lastni vinogradi in nasadi oljk v
Kaštelu v Dalmaciji.
Na zahtev se pošilja na dom v steklenicah ali sočecih.

Tovarna pohištva
Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. A

(v lastni hiši.)

ZALOGA:

Piazza Rosarie (šolsko poslopje)

Cene, da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela in

posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franco.

Tovarna pohištva

RAFAEL ITALIA

Velikansko skladišče in razstava

pohištva in tapetarij

TRST

ulica Malcanton šte. 1

po zelo nizkih cenah.